



**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi  
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &  
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ  
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Quartum

**González Téllez, Emanuel  
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput III. Urbanus III. (a) Ariminensi Episcopo.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74533](#)

## NOTÆ.

- (a) Salzburgensi.**] Ita legitur in prima collectione, sub hoc tit. c. i. post Concil. Lateran. p. 45. c. 7. habetur, Eborardo Saleberg. in hac sexta collectione legitur, Saneteberg. Cujac. in praesenti existimat legendum esse, Eborardo Salsburgensi: sed omnibus his lectionibus omisssis, legendum est, Eberardo Salsburgensi. Salzburgum enim, seu Salisburgum, est civitas Germaniaæ, à Latinis Juvania dicta: eam Atila Hunnorum Rex destruxit, & Robertus Rex restauravit anno 580.

## CAPUT II.

## Alexander III. Priori &amp; Preposito (a) Mortariensi.

Proposuit nobis mulier latrix præsentium, quod cum vir ejus cum ea diutius permanisset, notam ei conditionis objecit, afferens eam esse ancillam, quam libram esse credebat cum eam duxit in uxorem. Cum autem in præsencia venerabilis fratris nostri (b) Astensis Episcopi hujusmodi negotium tractaretur, mulier, quia ibi gravari timebat, ad nostram audientiam appellavit. Quia igitur tam eam, quam viro suo veniente, post aliquantulum moram præfatus vir inconcussâ lite recessit: d.v.p.A. s.p.m. quat. cum propter hoc fueritis requisiiti, partes ante vestram præsentiam convocetis, & veritate super his diligenter inquisitæ, si vobis constiticerit, quod idem vir cum præfata muliere, postquam illam audivit ancillam, carnalem habucrit consuetudinem, ipsum monere curetis, & appellatione remotâ districte compellere, ut eam sicut uxorem accipiat, & maritali cura pertractet: si vero aliter fuerit, causam diligentius audiatis, & eam sine favore & gratia personarum, sublato appellationis remedio, infra duos menses sine canonico terminetis. Ita tamen quod si sententia divortii inter eos data fuerit, mulieri pecuniam, quam præfato viro (c) pro dote concessit, sicut justum fuerit, restitu faciatis.

## NOTÆ.

- (a) Mortariensi.**] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 2. pro cuius inscriptionis expositione sciendum est inter congregations canonorum regularium ordinis D. Augustini, non inferiorem esse congregationem Mortariensem sanctæ Crucis ita dictam ab oppido Mortario, sive Mortaria: quod oppidum apud Insulæ res est in planicie, que Papiensem Comitatum à Novariensi disternat, à sylvis & nemoribus, Syla bella olim nominatum, sed post cladem à Desiderio Rege Longobardorum acceptam, qui cum Carolo Magno de summa Regni certans, ibidem exercitu cum regno amissus, captus cum filio & interfactus, regno Longobardorum finem dedit, Mortario, sive Mortaria deinceps nuncupatum. Prope dictum oppidum anno circiter 1080. sedente in Pontificatu Gregorio VII. Adamus clericus Mortariensis, vir religiosus, in suo prædicio Ecclesiam in Dei hono-

rem, & sanctæ Crucis magnificentissimam cum monasterio adificavit, ubi clericos secundum B. Augustini regulam viventes accivit, & poste varii Prioratus cum suis Ecclesiæ illi attributi sunt, ut latè refert Pennotus lib. 2. histor. canon. reg. c. 46. inter quas Ecclesiæ ipsius congregationis recensetur Prioratus S. Mariæ apud Castrum S. Martini, civitatis Astæ, à nobilibus de Solario fundatus, nunc unitus monasterio S. Mariæ Novæ, dictæ civitatis, cuius Priori & Preposito rescribit Pontifex in præsenti, & de ipso Priorato plura adducit Pennotus lib. 2. histor. canon. reg. c. 28. n. 4.

**(b) Astensis.**] Asta, Ptolomeo teste lib. 3. cap. 1. vulgo Asti dicta, est civitas Liguriaæ, ad Alpes Cottiae sita, cuius Episcopus Majoranus dictus subscriptus Concilio Romano sub Hilario celebrato, ut refert Carolus à Sancto Paulo in geograph. sacra, fol. 62.

**(c) Pro dote.**] Quia ubi non est matrimonium, nec dos, finaliter de condicione sine causa.

2.

3.

## CAPUT III.

## Urbanus III. (a) Ariminensi Episcopo.

Ecce ad ea, super quibus nos fraternitas tua consulere voluit, te sufficere arbitratur, quia tamen ad majorem certitudinem judicium nostrum solicitudine pastorali requiris: nos ad inquisitiones tuas officii nostri debito respondemus. Sanè super eo, quod ex parte tua propositum nobis accepimus, an mulier possit eo prætextu divortium postulare, quod vir, cum quo sua conditionis ignara contraxit, servus monasterii

D.D. Gonzal. in Decretal. Tom. IV.

N 2

monasterii

nasterii proponatur, cum è contra idem vir parrem suum, cuius conditionem secundum(b) legem provinciae sequeretur, tempore mortis pro libero se gessisse, & jam elapsò(c) decennio, nec patris, nec suo nomine se status controversiam passum constanter affirmet, videtur nobis ratione temporis, & favore libertatis pro patre viri securius judicandum.

## NOTÆ.

(a) **A**riminensi. ] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 3. idest, Ru-fino Ariminensis Ecclesie Presuli, qui Cardina-lis tituli S. Praxedis creatus fuit à Clemente III. anno 1190. De Ariminensi Italæ Dicæci egi in cap. licet, de procurat.

(b) **L**egem provinciae. ] Longobardorum vi-delicit, utrèctè notavit Tancredus, in quorum legibus lib. 2. tit. 12. l. 4. ita legitur: Si aldius cu-juscumque aldiā, aut libertam alienam uxorem tulerit, si filios ex ipso coitu habuerit, patrem sequan-tur, & sint aldi, cuius & pater est. Quod lege ipsius provinciae statui potuit, quoniam contra ratio-nem naturalem non est, ut vagè conceptus pa-tris conditionem sequatur, si certus est. Grotius lib. 2. de jure belli, cap. 5. §. 29.

(c) **D**ecennio. ] Non quia desideretur decen-

nium post mortem patris, ut de statu ejus agi non possit, quia sufficiebat quinquennium, l. 1. C. ne de statu defunctorum: sed ne ipse inquietari possit, quia favore libertatis inductum fuit, ut ea præscribatur decem annis inter præsentes, & vi-ginti inter absentes, l. siccum 16. §. Aristo, ff. qui & quibus, l. 2. C. de longi tempor. præscript. que pro libert. Unde audiri non debet Glossa in præsenti, quam sequitur D. Ildef. Benitez in cap. unic. n. 80. de natu ex libero ventre, dum existimat num-erum hunc decennii in præsenti exprimi, quia ita contingit, non quia tam longum tempus in hoc casu desideraretur; nam licet id verum sit, ut de statu defunctorum agi non possit, quia talis est cetero quinquennio præscribitur, dict. leg. 1. probat Pancirola libro secundo variar. cap. 223. tamen ut filius præscribere possit cum bona fide libertatem, decennium desideratur, ex suprà traditis iuribus.

## CAPUT FIN.

Idem (a) Rateburgensi Episcopo.

**A**dostram noveris audientiam pervenisse, quod dil. f. n. G. tit. Sanctæ Mariæ trans Tyberim Presbyter Card. Ap. Sedis Legatus, dil. filium nobilem virum R. militem à muliere quadam propter conditionis separaverit errorem: ideoque fr. r. per Apostolica scripta mandamus, quatenus inquiras super his diligentius veritatem: & si tibi constiterit: quod miles ipse ignoranter contraxerit cum ancilla, ita quod postquam intellexerit conditionem ipsius, nec facto, nec verbo consenserit in candem, propter quod a Card. eodem ab ejus fuerit consortio separatus, contrahendi cum alialiberam concedas auctoritate Ap. facultatem.

## NOTÆ.

(a) **R**ateburgensi. ] Ita legitur in tertia collec-tione, sub hoc tit. c. 1. & legendum esse Racesburgensi, docuit Cujac. hic, quæ Ecclesia est in Sclavonia, de qua agit Hermoldus Presbyter lib. 1. hist. Sclavonia, cap. 78. & qui ejusmodi Hermoldi supplementum composuit, Arnoldus Abbas Lubecensis, qui supplementum ipsum di-ctavit Philippo Episcopo Racesburgensi.

## COMMENTARIUM.

22  
Conclusio  
traditur  
& proba-  
tur.

**E**x his tribus decisionibus sequens commu-niter deducitur assertio: Matrimonium inter servos legitimè contrahitur, etiam invitus Dominis; sed si ingenuus per errorem ancillam ducat, vel è contra, conjugium nullum est. Probant textus in cap. 1. cap. si quis liber, cap. si quis ancillam, cap. si feminam, cap. si quis ingenuus, 29. q. 2. cap. illud, de præsumpt. Concil. Tribur. can. 38. Toletanum 9. can. 13. & 14. Matiscon. can. 10. ibi: Si servum & ancillam Dominus amborum in matrimonium coniunxit, & postea liberato servo, vel ancilla, non potest redimi quin servito est, ideo matrimonia non solvuntur. Concil. Bavaricum apud Duigelingam

can. 10. ibi: De eo, quie quis servorum nobilem fœ-minam habuerit in conjugium, & non præscrivit, ita coniunxit, ut iterum libera esset; dimittat servum, & postea non redigatur in servitum, sed effter libera. Concilium Wermericense temporibus Pipini, can. 13. Qui scilicet uxorem suam ancillam esse, & accepit eam voluntarie, semper postea permaneat cum ea. Consonat lex 1. tit. 5. p. 4. Illustrant ultra congestos in præsenti, pluribus relatis, Fragile, p. 2. de regni Christ. Reip. lib. 1. disp. 1. §. 10. & p. 3. lib. 10. disp. 22. §. 3. Basil. lib. 7. de matrim. cap. 42. cum sequent. Gentil. de nuptiis lib. 3. cap. 3. Espen-eeus ad epistolam D. Pauli, lib. 7. digres. cap. final. Cujac. in præsenti, & ad tit. C. denupt. Vigilius in methodo juris can. fol. 464. Benedictus Pinel, lib. 1. select. cap. 4. Ant. August. lib. 3. emend. cap. 2. & lib. 10. in epist. tit. 25. Amaya lib. 2. obser. c. 1. n. 27. Petrus Gregor. lib. 2. part. tit. 4. c. 3. & lib. 3. tit. 21. cap. 3. & lib. 9. Syntagma. cap. 12. Grotius lib. 2. de jure belli, cap. 5. n. 15. S. Raymundus lib. 4. summa, tit. 3. Torreblanca de jure spirit. lib. 2. cap. 7. sect. 7. Savarus in notis ad Sidonium. 5. epist. 19. Corvinus in aphorism. juris Pontif. lib. 2. tit. 13. I. Dartis ad decret. in d. caus. 29. q. 2. Costanus de nuptiis fol. 66. Cavedo tom. 1. decis. 150. Meta lib. 3. var. cap. 1. Alteferra in præsenti.

Sed